

Galeb

Mladinska revija

LETNIK XXI.
ŠTEVILKA 6
MAREC '75

VSEBINA

Danilo Gorinšek: Spomladi, Velika noč	145
Ivan Matičič: Svarunjevo bratstvo	146
Kotiček za najmlajše: Vera Poljšak: Mihec in kokoši	151
Sandi Sitar: Z glavo v pesku	152
Tina Lazar - Nagode: Zvonček	156
Danilo Gorinšek: 1. april	156
Šport: Ivan Furlanič in Mario Šušter- šič: Razvedrilo na prostem	157
Filatelija: Helena Magajna: Medna- rodno leto žensk	157
Ali veš da...	158
Novosti na knjižni polici: Bogomil Ger- lanc: Naši besedniki	159
Gremo v gledališče: Adrijan Rustja: Bertold Brecht: Izjema in pravilo	159
Šolarji pišejo	160
Zapojmo veselo: Stana Vinšek: Račka	163
Urednikova pošta	166
Za bistro glave	3. stran platnic

Ilustracije za 6. številko Galeba so naredili: Marjanca Jamec - Božič (str. 156), Božo Kos (str. 152, 153, 154, 155), Klavdij Palčič (str. 145), Ive Seljak (str. 146-150), Magda Tavčar (str. 151, 156).

Priloga: Repentabska občina in Kraška hiša - besedilo: Evgen Dobrila, risba: Klavdij Palčič, slike: Lojze Abram.

Mesečnik (8 številk)

Izdaja:

Založništvo
tržaškega
tiska, Trst

Glavni urednik:

Lojze Abram

Odgovorni urednik:

Albin Bubnič

Uredništvo in uprava:

Ul. G. Amendola 12
34134 Trst - tel. 41 55 34

Tiska:

Graphart, Trst

Naslovna stran:

Suzana Škabar
5. razred
osn. šole na Repentabru

Posamezna številka:

250 lir

Letna naročnina:

2000 lir

Galeb je registriran na sodišču v Trstu pod številko 158 od 3. maja 1954

Galeb je včlanjen v zvezo periodične tiskarne USPI (Unione Stampa Periodica Italiana)

Danilo Gorinšek

Ilustr. Klavdij Palčič

SPOMLADI

Spomladi na češnjah
so beli cvetovi,
ko se pripodijo
poskočni vetrovi...
Tedaj beli cveti
vsi z vej odletijo,
kot bele snežinke
pozimi se zdijo.
Ko pa se vetrovi
nato umirijo,
se češnjevi cveti
po svetu zgubijo
in pòtlej na vejah,
kjer prej so cveteli,
so češnjevi šopki,
vsi rdeči in zreli...

Velika noč

Bo skoro grm zelen, cvetoč,
dviguje veje kot v molitvi,
zamaknjen gor v nebesa zroč:
Velika noč...

Pa sonce: kakor bi vso moč
in ves svoj žar hotelo dati,
da glas bi šel do zadnjih koč:
Velika noč...

Iz juga piš: frfotajoč
za jato jata spet k nam plava
veselje nam oznanjujoč:
Velika noč...

Kdor slep in gluhi bi tavajoč
pritipal k nam se v to krasoto,
občutil v srcu žar bi vroč:
Velika noč...

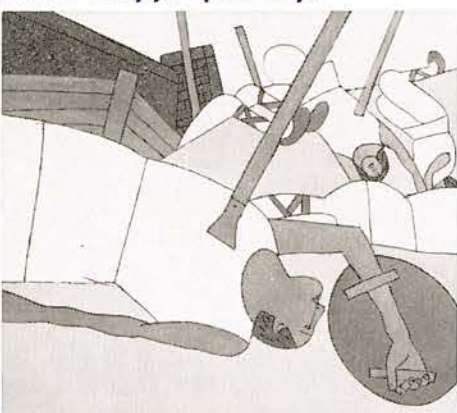
Svarunjevo bratstvo

90. Kakor so bili s sekiro odpirali vrata Azijatom, tako se jim bodo zdaj s sekiro postavili po robu! Sam tudun prihiti, se zarije vmes in z divjim pogledom premeri predrzne hlapce. Pogled mu obvisi na Žitovitu: ni mar ta tisti siloviti Sloven, ki je tam doli z deblom pometal okope? Vpraša zdaj svoje, kaj hočejo hlapci? Tisti njegovi, ki niso na konjih, pokažejo na krop in na svojega mrtvega, ki ga je uporni hlapec zadavil, pri tem vsi sloko mendrajo. Uporni hlapci z viška gledajo na te male gorile, ki jih lahko z enim mahljajem prekucnejo.

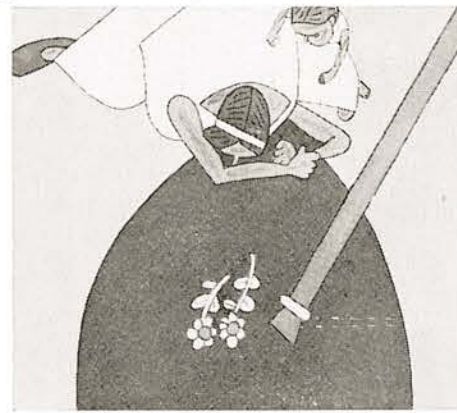
91. Prihiti Svarunja. Tudun mu ukaže, naj nemudoma spravi proč svoje uporne hlapce, če ne, jih ukaže tudun na mestu posekati. Svarunja pogleda svoje leve in se nič ne čudi, jih niti nič ne vpraša, vse mu je jasno. Njegova vojska je dognala borbo do kraja, polovica je je izkravelo. Zdaj pa pridejo ti divjaki in hočejo Slovene ustrašovati. Prav tega se še manjka! Zato se noče prav nič opravičevati tudunu, temveč mu da kar hladno razumeti, v kolikor mu more raztolmačiti v obrski govorici, naj tudun kar izvoli udariti, če mu ni kaj prav.

92. Tudun stisne zobe in grdo ošine upornega zapovednika svojih hlapcev. Vidi pa tudi, kako se hlapci zbirajo in pripravljajo - in pomisli, da borba s temi razdraženimi grmavsi ne bo lahka, če ne celo nevarna. Zato se zasuka na konju, za spoznanje si pridvigne kučmo, otrese z glavo ter veli svojim, naj se spravijo zbirat plen. Tudi hlapci se razidejo. Malomarno se razgledujejo po gradišču, po tem strahotnem razdejanju. Kopice mrtvih, sama trupla. Slovenci obračajo proč, Avari pa mlatijo po živini, jo odganjajo, ker ni drugega živeža več.

93. V nekaj dneh so Slovenci vse pospravili po gradišču in pobočju. Svarunja odbere oddelek zdravih in jih pošlje po družine. Sam pa vzame nekaj mož in gre ogledovat svet ob Anizi, kjer naj bi se naselila njegova bratstva. Toda čim delj gre, tem delj ga vleče, ker je svet tako lep in zanimiv. Joj, koliko prostora, vse je prazno in tako čudovito mikavno. Ko so po nekaj dneh prispele družine, so jih skrbeli predvsem sinovi in možje. Nemudoma hite k svojim ranjenim in jih ginjeni objemajo. Toda kje so še tisti, ki jih ni niti med ranjenimi? Padli so...

95. Sin se nasmehne: »E, to ni nič, mati!«

Mati: »Kakšni pa so tisti Obri?« - »Bolj majhni, a pogumni.«

»Kako pa govorijo?« - »Z mečem in sulico.« - »Nisi nič govoril z njimi?« Sin: »Samo s sekiro in kolom. Pač, z nekimi bajuvarskim dekletom sem res govoril.« - Mati: »Sta se razumela?« - »Prav dobro. Žejem sem bil, pa mi je skuhala kropo. Ker ga nisem maral, mi je prinesla vode.« - »Vode? Glej, glej, te vendar nisi potlej umoril?« - »Jaz ne, avarski kragulji so jo.«

94. Kje je pa Žitovit? Vse povprašuje po njem, saj so rekli, da je hudo ranjen. No torej, kje pa je? Glejte, na robu gradišča, tam vodi popravila okopov in straže nadzira. O, preklicani lev, ne bo še miroval! Ne, Žitovit ni še odložil orožja. Brž ga zdaj obstopi bratstvo in se mu čudi: tako je zdelan, a še ne odneha, še rije v delo. Radovin mu stiska roko:

»Kako je, sine moj?« - »Dobro.«

Mati ga objema: »O, sine moj, kako si zdelan, raztrgan! Se boš kaj ocedil, vsaj kri si speril!«

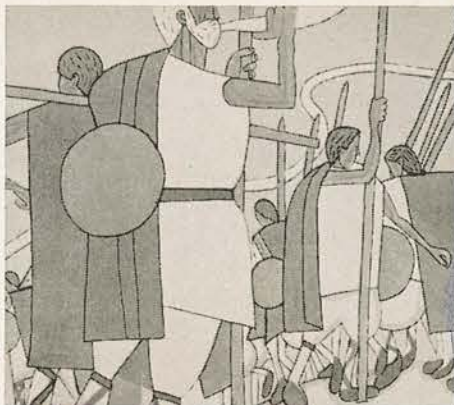
96. Medtem se je zbralo ljudstvo na žalah, kjer se poklanja padlim in moli za pokoj njihovim dušam. Gomile so ločene po bratstvih, tako da morejo najti ljudje svoje drage. Trosijo jim na grobove cvetja, zelenja, bršlina in solz. Od svetega izvira nosijo vode in jo krope po gomilah. Pride Trebenja. »Pravkar sem mislil nate,« reče Žitovit, se spogne, natrga nekaj melise in si jo zatlači v usta. »O, Žitovit, zakaj me nisi vzel s seboj v borbo?« - »Kaj bi s teboj?« - »Ob tvoji strani bi se borila, liki lvica.«

97. Vojvoda je sklical velmože in jim šel razkazovat ta novi svet. Bilo je hvale in občudovanja, velmože so navdušeni: hribi, doline, potoki, izviri in sami gozdovi, a vmes polno obdelanih leh. Izvolite, vzemite si kolikor hočete. Toda velmože se ne morejo odločiti, tudi vojvoda sam še okleva, tu je treba upoštevati vse okoliščine, ki so povezane z naselitvijo. Je prav prikladen svet, ljudem ugaja; tudi gradišče je zelo primerno za obrambo in dovolj prostorno. Toda že sama bližina ceste je nevarna, tako misli vojvoda in velmožni.

99. Velmožni imajo zdaj besedo in venomer presoja. Vojvoda jim prigovarja, naj ostanejo čim bližje gradišču. Prva beseda gre zdaj čelnikom bratstev in starešinam. Toda velmože se ne morejo gladko zediniti, kajti družine same jim delajo preglavice. Ta grič se jim dozdeva premalo prisojen, oni tam predaleč od potoka, drugi ne marajo vlaških koč, niti njihovih obdelanih leh, ne njihove sosesčine. Hočejo gozdovite griče, kjer si bodo sami skrčili in obdelali lehe. Družine se hudo prepirajo in upirajo modrim sklepom velmožnih.

98. Naj gredo pozvedniki še naprej pregledat svet! Iz Anizinega povirja se bo treba pomakniti nekam naprej. Tako je, na noge! V ranem jutru je vse pripravljeno. Le še k Soncu se priklonijo in pomolijo za srečen pot. Rogovi kličejo vojsko k premiku - in krenila je ob toku Anize nizdol. Njeno povirje z gradiščem vred so prepustili bratom, ki pridejo morda prihodnje leto in se naselijo tod. Svarunjeva vojska v lahnem hodu prodira ob reki. Z goratega sveta je stopila na široke naplavine in prod. Ljudstvo hvali te krasne kraje, zlasti hribe.

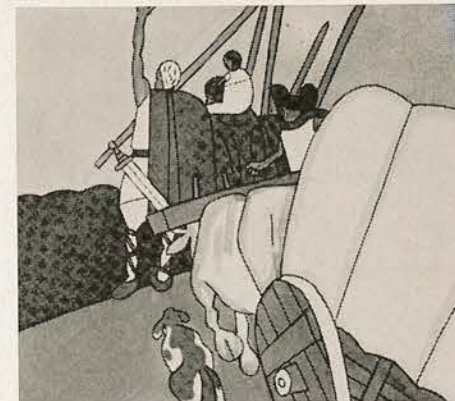
100. Vse zato, ker je preveč izbire. Družine se hočejo raztegniti daleč narazen, vsaka hoče čez moč prostora. Toda velmože trdo nastopajo: bo mir ali ne? Hočete narazen na nevarne razdalje, da vas bo sovražnik drugo za drugo podušil? Ne, občestvo mora ostati strnjeno, družine med seboj povezane v dostojni sosesčini na hitro dosegljive daljave, druga drugo mora podpirati. Tisti rogovileži, ki rovarijo proti odredbam velmož, pridejo pod udar palic! Tako so razsodili modri sodniki, starešini naj sodbo takoj izvedejo! Velmože hočejo imeti red.

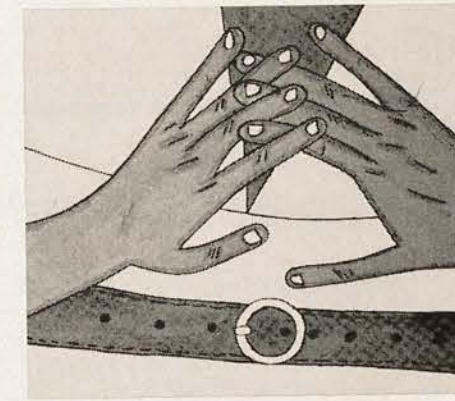
101. To in to bratstvo naj zasede potok Polčavo do prelaza, ki vodi do sosednih bratov; to bratstvo naj veže torej aniško občestvo z murskim. Tako odreajo velmožni - in bratstvo mora brezpogojno slediti ukazu. Nekaj bratstev zasede desni breg Anize, to je prisojno stran tistega in tistega gričevja. Ta bratstva naj stražijo bok glavne občestva, ki se naseli po levem bregu Anize od izliva tega potoka do izliva onega. Bratje, zdaj pa narazen! Naj vas spremljajo dobri bogovi, vas in vaše črede! Naj vam natrosijo sreče pri setvi in žetvi. Kot bratje si ostanite zvesti v zaveznem občestvu!

103. Osrednja bratstva so dobila vzhodne predele kot prednja straža proti sovražniku. Celniki Radovin, Budigoj in Mnigoj še posebej presoja položaj in se sporazumevajo o porazdelitvi teh predelov. Vsaka družina bi hotela pet gričev: enega za čredo, drugega za lan in konopljo, tretjega za proso in žito, četrtega za grah in lečo, petega za koč in staje. Kaj mislite? Večje oči imate od trebuha! Pet gričev bo zadostovalo za vse bratstvo.

102. Bratstva zasedajo svoje predele, zasedajo to dobro zemljo ob Anizi. Družine se pomikajo na položne griče, skrite med hostami, na strma brda ter proč od glavne struge, kjer ni varno. Zavzemajo otrebljene višine ter zapuščene lehe, ki so jih Vlahi (prejšnji naseljenci) izorali. Ogledujejo si vlaške kolibe, ki samevajo zapuščene, odkar so jih zapustili prebivalci, ki so bežali pred Slovenci na jug. Tu so tudi njive z zorečim klasjem in kolibe, kjer tle še iskre pod pepelom. To so stanovališča teh, ki so jih Slovenci ujeli. Ti bodo tlačanili novim gospodarjem.

104. Toda bratstva morajo ostati čim bolj strnjena in povezana, da jih sovražnik ne užuga. Tisti, ki so bili v bojnem krdelu, so kar brezbrizni, ni jim po volji, ker je šla vojska narazen, saj je bilo tako prijetno potovati. Zdaj bo pa treba trdo delati, trebati, orati. Rajši bi kar naprej potovali, saj jim ni nič manjkalo na poti. Blagor Obrom, nič ne delajo, nikoli ne orjejo, ne sejejo, a jedo sleherni dan meso, surovo in pečeno, pijejo kumis iz kobiljega mleka in medicco.

105. Družine delajo, kolikor morejo, kajti do jeseni morajo biti kočje dograjene. S trebežem se ne utegne nihče ukvarjati, razen Vlahov, ki gibljejo le toliko, kolikor jih nadzira kdo od novih gospodarjev. Kadar ni nikogar zraven, Vlahi le žalostni razmišljajo o svoji usodi in propasti. Začuda se kadi, čez vso Aniško dolino se vije dim trebežev. Z vseh gričev se kadi, po vseh hostah gori: Vlahi zažigajo divjo rast in ravnajo lehe novim gospodarjem. Kdaj pa kdaj kdo škrtne z zobmi, stisne pesti in se ozre proti nebu. Kleti barbari! Kleti pogani!

106. Kaj pa počne Svarunja? Nekam pušto mu je, odkar se je vojska razšla. Sicer je itak družinski glavar in čelnikov namestnik v Mnigojevem bratstvu, a kaj bo to njemu, ki je vujen bojnih podvigov. Okoliščine kažejo, da le ne bo mogel odložiti meča. Kaj naj bo z gradiščem in njegovo bojno postojanko? Velmožni so se kar lepo razšli, zdaj se brigajo le za svoje družine. Lahko je reči: vojska naj se razide in vojvoda je opravil svojo dolžnost. Mar mislijo ti velmožni možje, da so že vsi sovražniki ugnani? Postojanka naj se ukvarja z bojem. Kdo naj pa misli na postojanko, če ne zopet vojvoda? (Dalje)

*Vesele velikonočne praznike
vsem šolarjem, staršem,
učiteljstvu, sodelavcem
in ilustratorjem*

vošči GALEB

Kotiček za najmlajše

Vera Poljšak

Ilustr. Magda Tavčar

Z glavo v pesku

II.

Tačas je ležal Črni Kolt v senci za skalami, s klobukom čez oči.

Ali jih je že kaj videti? je čemer-no vprašal.

Nič, je odgovoril Krivonosi, ki je stražil.

Črni Kolt se je nekoliko dvignil in pogledal izpod krajev:

Koliko časa pa naj jih še čakamo! In je tretjič pljunil v pesek.

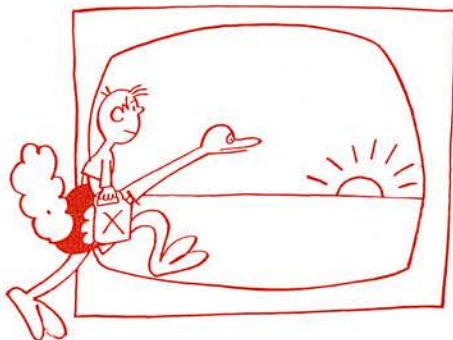
Joe-Brazgotinar in njegovi pa so blodili, blodili.

Drugega dne jim je pošla zadnja kapljica vode.

Tretjega dne opoldne so morali ustreliti enega od konj. Preostala so onemogla vlekli za seboj.

V katero smer gredo zdaj? je vprašal Jon. Ali se vračajo?

Mislím, da ne, je rekel Igor. Sicer

bi že morali naleteti na lastne sledi. Vedno globlje v puščavo gredo!

Ne bodo se rešili! je vzkliknil noj. Morala jim bova pomagati!

Prav imaš, je rekel Igor. Vzemiva posode za vodo in za njimi!

Napolnila sta z vodo dve plastični ročki, noj si ju je oprtal pa še Igorja in sta odšla na pot. Skoz ekran sta stopila na kraj dogajanja. Puščava se je mahoma razgrnila okrog in okrog njiju.

Nobenih sledov! je ugotovil Igor. Kako boš vedel, v katero smer?

Kar za kljunom, je odvrnil Jon, noji zmerom za kljunom.

Po nekaj urah napornega potovanja pod žgočim soncem sta naposled naletela na sledi. Še malo in že sta zagledala tudi izčrpane begunce.

Nekdo gre za nami! je tedaj opozoril Klu-klu Tom svoja pajdaša.

Črni Kolt že ni, je takoj ugotovil Šepavi Bil. Nekdo na noju!

Kdorkoli že je, je sklenil Joe-Brazgotinar, prosili ga bomo za vodo.

Jon je pred njimi ustavil in Igor je skočil v pesek.

Vode! ju je pozdravila onemogla trojka.

Dala sta jim piti in tudi konjema.

Spravita nas in puščave, so nato moledovali Joe-Brazgotinar in njegovi. Bogato vaju nagradimo, so obljubljali.

Ali utegneva? je vprašal Jon svojega prijatelja.

Mislím, da, je privolil Igor. Očeta tako še ni in tudi mame še ne bo iz službe. Dajva, spraviva jih ven!

Tako so se proti koncu naslednjega dne na dveh konjih in noju rešili iz puščave. Toda kako so se začudili, ko so se iz najbližjih grmov namerile nanje puške in se je nekdo gromozansko zadr!

Roke gor!

Kaj pa naj jaz? je zastokal noj. In že mu je zapokalo okoli ušes.

Še dobro, da je Igor spoznal po glasu šerifa Zdezda na dnu kozarca, imenovanega tudi Kapljica.

Ne streljajte! mu je zavpil. To je moj noj!

Gromska strela! je tedaj zavpil šerif. Naj me strela, če ni to Igor!

Svojim pa je zavpil: Ne streljajte, fantje!

Puške so utihnile, toda še vedno so merile vanje.

Kako pa ti padeš v takšno družino? je zavpil šerif Kapljica proti Igorju. Ali sploh veš, kdo je s teboj?

Seveda vem, je zavpil Igor nazaj. Joe-Brazgotinar, Šepavi Bil in Klu-klu Tom.

Prav ti! je spet zavpil šerif. Povsod smo jih iskali. Nevarni lopovi so in nanje je razpisana kar čedna nagrada.

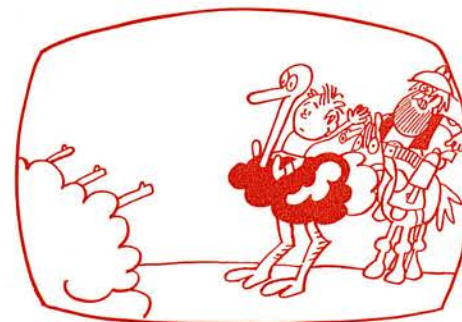
Igor je vprašajoče pogledal Joeja.

Laže! je zatulil Joe-Brazgotinar. Toda tresel se je kot šiba na vodi. Ko pa je videl, da mu fant ne verjame več, je z eno pištolo pomeril vanj, z drugo pa v noja, nakar je noj zavpil:

Bolje, Igor, da skočiva iz televizorja!

Pa vendar ne zdaj, ko postaja stvar napeta! ga je zadrževal Igor.

Joe-Brazgotinar ju je še vedno strahoval s svojima pištolama.

Šerif! je zavpil. Ti in tvoji ljudje takoj odjahajte, če ne bo po Igorju in njegovem noju!

Ne boš si upal! je zatulil nazaj Kapljica. Potem ti vrv ne uide!

Ta mi tako ali tako ne uide! Stori, kot sem ti rekel, če ti je kaj za fanta in njegovega noja!

Resno misli! se je tedaj oglasil tudi Igor in noj je dodal: Presneto resno!

No, prav, je rekel šerif Kapljica in si je nekaj šepetal s svojimi možmi.

Pa nobenih neumnosti, šerif, je zagrozil Joe-Brazgotinar. Še vedno ju imam na muhi!

Šerif Kapljica in njegovi so se umaknili proti svojim konjem, nekaj časa so se še obotavljali, nato pa so odjahali proti mestu nedaleč stran.

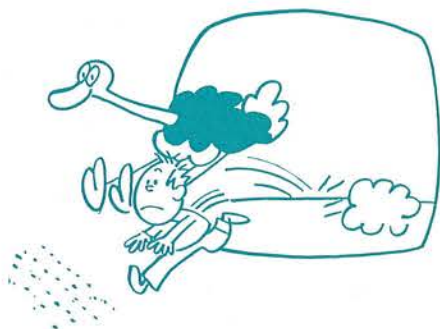
Tedaj je rekel Joe-Brazgotinar: Zdaj bi vaju lahko počil! Pa vaju ne bom. Dvakrat sta nam rešila življenje, zdaj vama vračamo dolg. Toda pazita, če se srečamo še enkrat!

S temi besedami so Joe-Brazgotinar na vrancu in Šepavi Bil s Klu-klu Tomom na drugem konju jadno oddirjali.

Šerif Kapljica in njegovi so se v galopu približali.

V katero smer? je vprašal šerif. Za njimi!

In so odjezdili v galopu. Igor se je s svojim nojem še nekaj časa razgledoval po neprijazni pokrajini, nato pa

sta skočila z ekrana v dnevno sobo in se zavalila na divan.

Uf! je vzkliknil Igor, kako sem žejen!

Tudi jaz, je rekel Jon. Toda rad bi videl, kako se bo stvar končala.

Tudi jaz, je rekel Igor. Poglejva!

Toda z ekrana je tedaj zažarel napis: Nadaljevanje prihodnjič.

Prihodnjič sta Igor in njegov noj Jon spet sedela pred televizorjem in sta se jezila zaradi reklam, ko se pričakovana oddaja kar ni in ni hotela začeti. Potem sta le zagledala šerifa Kapljico in njegove ljudi. Obrnili so se po večurnem neuspešnem zasledovanju, ko so že davno izgubili sled in sami napol zašli.

Kaj pa se ja tačas dogajalo v mestu, ki so ga zapustili šerif in vsi za orožje sposobni fantje in možje?

Kradoma, da nihče ni vedel ne kako ne kdaj, so se Joe-Brazgotinar in njegova pajdaša izmuznili zasledovalcem in se pritihtapili v mesto. Ne da bi vzbudili pozornost, so se približali mesti banki, ki je prav tedaj hranila precejšnjo vsoto denarja za izplačilo delavcem pri gradnji nove železniške proge in večjo količino zlatega prahu, ki so ga s potrpežljivim delom izprali zlatosledci iz rečnega peska.

Opozoriti bi morala prebivalce, je rekel noj Jon; lopovi jim bodo pokradli ves denar in še zlato!

Ko bi jih zdaj opozorila, je po-

mišljal Igor, bi kaj lahko prišlo do streljanja. V mestu so ostali samo ženske in otroci; oni bi bili žrtve, sedaj, ko so možje na zasledovanju.

Potem morava brž ponje, da jih čimprej privedeva nazaj, je predlagal noj.

Najbrž bi bilo prepozno, ga je zavrnil Igor. Medtem bi lopovi že vse odnesli in izginili kdove kam.

Potem morava midva! je rekel Jon.

Prav imaš, mu je pritrnil Igor, midva morava v akcijo!

In sta šla! Zlezla sta spet skoz ekran in sta se znašla v napol zapuščenem mestu, prav pred banko, ki so jo tedaj ropali Joe-Brazgotinar ter pajdaša Bil in Tom. V tistem hipu se je v notranjosti razlegla eksplozija, ki je utrgala vrata s tečajev in pometla po tleh tudi Igorja in noja.

Kaj se je zgodilo? je spraševal Jon še ves omotičen.

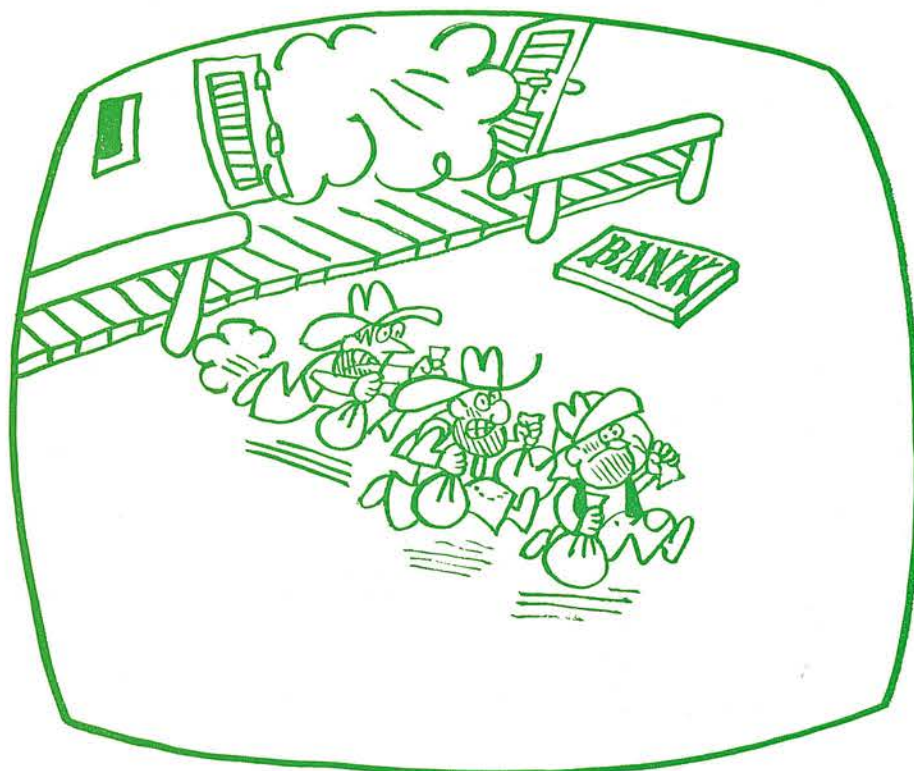
Razstrelili so blagajno, je pojasnil Igor.

Tedaj so iz banke pritekli Joe, Bil in Tom z vrečami denarja in z manjšimi, težjimi, ki so bile polne zlatega prahu. Tekli so priti koncu ulice, toda tam jih je pričakoval Igor z dvocevko.

Razbojniki, z vrečami v rokah in pod pazduhami, niso mogli izvleči svojih pištol, ampak so se obrnili in tekli nazaj, toda na drugi strani jim je stal na poti noj in tedaj so popustili naropano blago, prijeli so za pištole in začeli streljati.

Igor in noj pa nista čakala, da bi ju preresetali. Vsak iz svojega kritja sta opazovala, kaj počno nasprotniki, in Igor jih je z dobro merjenimi strelji iz dvocevke zadrževal, ko so tekali iz zaklona v zaklon.

Jon, pazi! je Igor opozoril prijatelja, ko je videl, kaj naklepa Joe-

Brazgotinar. Toda bilo je prepozno. Noj je bil že obkoljen in lopovi so se mu bližali od treh strani. Le s hitrim streljanjem je Igor še preprečeval, da ga niso že prijeli. Toda tedaj je reklo - klik! - in Igor je ostal brez nabojev.

Zaslišalo se je strašansko krohotanje Joeja-Brazgotinarja.

Hej, bratca, zdaj sta pa naša!

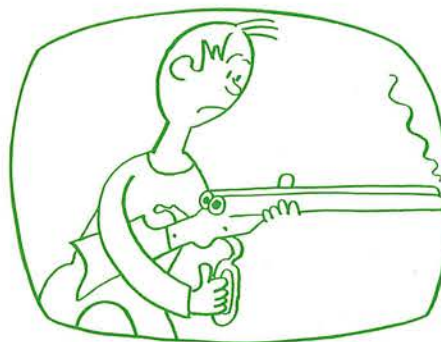
A v tistem hipu je zahrzal konj in takoj nato so se od vseh strani zaslišala kopita, še malo in šerif Kapljica je prišel s svojimi možmi.

Vendarle! je vzkliknil Igor.

Joe, Tom in Bil so se skušali rešiti z brezglavim begom, toda švignile so neugledne zanke, zadržile so se jim okoli nog in so jih spodnesle. Priskočili so šerifovi možje in so čvrsto povezali vse tri roparje.

Samo po vajini zaslugi smo jih prijeli, je slovesno izjavil šerif Kapljica. Naše mesto vama je nadvse hvaležno. No, tudi nagrada vama ne uide!

(Dalje)

Zvonček

V zgodnji pomladi
 tam na livadi,
 tam po gozdovih
 in po bregovih
 zvonček vzcvetel je.
 S svojo belino
 nežno svežino
 dušo prevzel je.
 Bi te utrgal,
 lepotec ti moj?
 Ne, tu ostani
 nič se ne boj,
 prijatelj sem tvoj!
 Zemlja te hrani,
 jaz ogledujem te
 in občudujem,
 ko se sprehajam,
 s tvojo lepoto
 sebe opajam.

1. APRIL

Kot pribito res je: danes
 sonce kakor led mrazi.
 Čudeži gode se danes:
 kakor ogenj sneg gorí,
 riba pesmico zapoje,
 bela žaba rezgetà,
 krt pa razprostira krila
 in na luno srfotà.
 Bolhica prekucne slona,
 mačko sne požrešna miš,
 polžek kakor zajec skače,
 za ves svet ga ne uloviš!
 Vse to čista je resnica,
 nič vas nisem nalagal,
 sem vas le po žabjo dlako,
 - po april sem vas poslal!

REPENTABRSKA OBČINA - Col - sedež občine. V vasi je novo šolsko poslopje namenjeno vsem osnovnošolskim učencem repentabske občine.

REPENTABRSKA OBČINA - Je najmanjša občina na Tržaškem, saj meri komaj 12,9 km² in šteje 711 prebivalcev (po štetju iz leta 1970). Kraji repentabske občine so: Col, Veliki Repen, Repentabor in Fernetiči.

REPENTABRSKA OBČINA - Znameniti Repentabor (418 m). Na razvalinah nekdanjega gradišča so zgradili domačini tabor za obrambo pred Ogrji in Turki. Tabor so obdali z obzidjem.

REPENTABRSKA OBČINA - Občinska hiša na Colu. Repentabska občina nima grba.

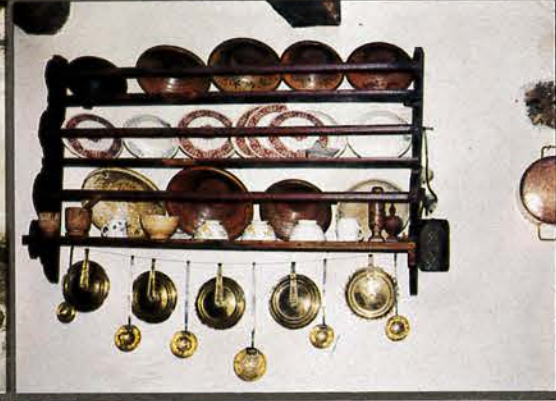
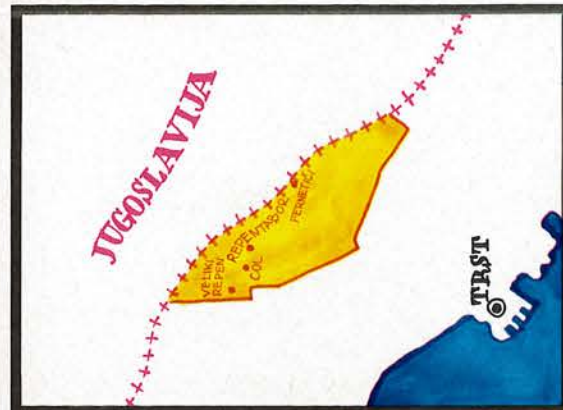
REPENTABRSKA OBČINA - V kamnolomih pridobivajo odličen repentabski marmor.

REPENTABRSKA OBČINA - V notranjosti tabora sta znamenita romarska cerkev posvečena Materi božji in srenjska hiša. Njena streha je pokrita s škrkami.

REPENTABRSKA OBČINA - Pri Fernetičih je mednarodni mejni prehod na cesti Trst - Ljubljana.

REPENTABRSKA OBČINA - V Velikem Repnu je zadruga »Naš Kras« odkupila značilno kmečko kraško hišo s prključenim gospodarskim poslopjem in jo preuredila v muzej.

KRAŠKA HIŠA - Je stara nad dvesto let. Leta 1831 je bila preurejena in popravljena. Od takrat je ostala nespremenjena. Na sliki: lesena »pinja« (naprava za izdelovanje surovega masla) in kamnita »stupa« (v njej so luščili ječmen).

KRAŠKA HIŠA - V kuhinji sta tudi velika vrezana napa in lepa krušna peč. Na sliki: stenska polica z nanizanimi skledami, krožniki, »šalcami« (skodelice), »ribežnom« (ribežnik), »pokrvačami« (pokrovi), »šifrcami« (zajemalke) in »malnčkom« (mlinček za mletje pira).

KRAŠKA HIŠA - Njena streha je pokrita s kamnitimi škrlami in v gornje prostore prideš po lesenem »baladurju«. Na sliki: postelja s »ponjavami« (rjuhe) pogrnjena z laneno »plahto« (pogrinjalo) in zibelka.

KRAŠKA HIŠA - Stare kraške domačije vse bolj izginjajo. Zato je zadruga »Naš Kras« preuredila Kraško hišo v muzej. Na sliki: »kosem« (omara s predali) in na njem dva »lajterja« (svečnika), križ in »žvrgolin« (budilka).

KRAŠKA HIŠA - Zadruga »Naš Kras« je dala leta 1968 obnoviti staro kraško hišo v Velikem Repnu. Na sliki: v stenski niši na polici so škaf, »buča« (majolka), razni vrči in »korc« (zajemalka za vodo).

KRAŠKA HIŠA - Ima štiri prostore: spodaj kuhinjo in klet, zgoraj kaščo in spalnico. Na sliki: v kuhinji na ploščadi je ognjišče. Na njem vidimo »zglavnik« (sestavljajo ga železna stebra in vodoravna železna palica), »ketne« (verige) s privezanim bakrenim kotlom, »trpiž« (okroglo železo z ročajem), klešče in trinožni stolček.

KRAŠKA HIŠA - V spalnici je razstavljena oprema naših prednikov. Na sliki: dve ohranjeni leseni skrinji z lepimi intarzijami.

KRAŠKA HIŠA - Na njenem dvorišču razstavljajo občasno naši slikarji v posebnem prostoru slike s kraškimi motivi. Na sliki v sobi sta še kolovrat s predivom in na »kantregi« (stol) stara harmonika »planerca« na gumbe.

Ivan Furlanič - Mario Šušteršič

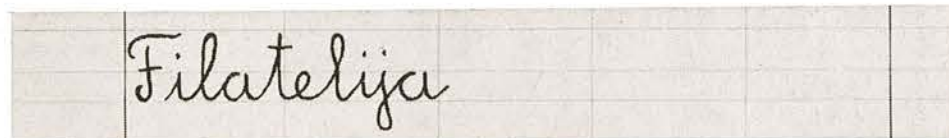
RAZVEDRILO NA PROSTEM

V tej številki ni prišel v poštev običajni članek o kakšnem tekmovanju ali športniku, ker se je porodila zamisel o opisu nekaj preprostih iger, ki so najbolj primerne bodisi za telovadnico kot za odprta igrišča, saj smo že v polni pomladi in nekaj svežega zraka prav gotovo ne bo škodilo.

Najprej štafetne igre. Učence porazdelimo v dve ali tri skupine po štiri ali več tekmovalcev. Tekmovanje lahko kombiniramo, da učenci tekmujejo v skupinah ali posamezno. Tako lahko dobimo najboljšega in najhitrejšega tekača skupine ali razreda. Igre kombiniramo tudi tako, da morajo tekmovalci nekaj opraviti. Prvi v vsaki skupini se postavi za črto in steče do določene cilja, ki je lahko spet črta, zid, gred, klop, jarek ali kaj drugega, poljubno po izbiri in danih možnostih. Tako tekmovalec steče do cilja in nazaj, potem pa drugi tekmovalec in tako naprej. Tekmovalci lahko poskakujejo po eni nogi, delajo sonožne poskoke, hodijo po vseh štirih (rokah in nogah), po

treh, kakor ranjen pes, v počepu in podobno. Pri vsem tem imamo še tri variante in sicer v desno, v levo in pa nazaj. Da samo tekmovanje bolj popestrimo in postane še bolj živahno, postavimo med štartom in ciljem oviro: vrh, visoko gred, kozo, klop, blazino in kar si se kdo kaj zmisli. Potem mora tekač preskočiti oviro ali splezati pod njo, jo obiti, preskočiti v eno smer, v drugo pa iti pod njo, napravi lahko preval, ali pa mora pobrati kak predmet: kapo, ruto, žogo, kamen.

Če učenci tekmujejo, kdo bo najhitrejši, je treba izredno paziti, kdo priteče prvi na cilj in če zahtevano nalogo pravilno opravi. Pri tekmovanju skupin je treba še posebej paziti na izvršene naloge, da naslednji tekmovalec ne steče proti cilju, dokler se ga prejšnji ne dotakne, ali mu ne poda predmeta. Prepričani smo, da bodo taka tekmovanja z malo dobre volje zelo zanimiva, učenci pa se bodo lepo razvedrili.

Helena Magajna

MEDNARODNO LETO ŽENSK

Glavna skupščina Združenih narodov je leto 1975 proglasila za »Mednarodno leto žensk«. Mnogo se na svetu govori in piše o enakopravnosti žensk in mnoge organizacije si prizadevajo, da bi bil položaj ženske v družbi enak moškemu. Države spreminjajo zakone ženskam v prid, in vendar, ko se rodi deklica, je razočaranje v družini, ker so pričakovali fantka; ko se deklica želi igrati Indijance s svojimi sovrstniki, ji mamica

pravi: »Ta igra ni zate, ker si deklica!« Ko deklica odraste in želi postati ladijski kapitan, strojevodja ali kaj podobnega, se ji vsa rodbina zoperstavi, češ ti poklici niso za žensko. In končno so dekleta oproščena vojaške službe, ker so pač ženske. Ali bodo res vsa svetovna prizadevanja pomagala, da bodo v »Mednarodnem letu žensk« zakoni izpodbili to stanje?

Ob priložnosti praznika žensk, 8. marca,

je Skupnost jugoslovanskih pošt izdala znamko za 3,20 din. Motiv na znamki prikazuje ženski akt, delo akademskega kiparja Frana Kršniča iz Zagreba.

SERIJA STARI NAKIT

Jugoslovanska poštna uprava vestno izvaja svoj program, saj je konec februarja izdala še dve drugi izdaji. 25. februarja je izšla izredno lepa serija šestih znamk »Muzejski eksponati - stari nakit«. Na znamkah so prikazani razni predmeti starega nakita, uhani, ogrlica, prstan in drugo, okrašeni z dragimi kamni in biseri. V glavnem so to dela neznanih jugoslovanskih mojstrov iz prejšnjih stoletij. Večino tega nakita hranijo v Muzeju uporabne umetnosti v Beogradu. Nominalna vrednost znamk je 1,20, 2,10, 3,20, 5,00, 6,00 in 8,00 din.

26. februarja je izšla priložnostna znamka za -20 din ob proslavi 100 - letnice smrti srbskega politika in književnika Svetozara Markovića.

V ITALIJ SE NIČ NOVEGA

Če jugoslovanska poštna uprava vestno izvršuje svoj program, ne moremo isto povedati o italijanski. V italijanskem poštnem ministrstvu še vedno vlada velika zmešnjava. Drugače si res ne moremo razlagati,

zakaj ne izide nobena znamka. Že napovedana serija v počastitev Svetega leta, ki bi bila morala iziti 25. februarja, je bila prenesena na 28. marec. Vrstijo se važne obletnice in dogodki, ki so vredni, da bi jih filatelija zaznamovala, a znamk ni. Ena izmed teh obletnic je 500-letnica rojstva velikega italijanskega genija Michelangela Buonarrotija, ki se je rodil 6. marca 1475. Kaže, da te obletnice ne bodo proslavili v italijanski filateliji, kar je res velika škoda. Michelangelo bi bil res vreden cele serije znamk, ki bi prikazovale njegova najslavnejša dela Pietà, Mojzesa, Davida in druga. Niti »Mednarodnega leta žensk« italijanska filatelija ne misli praznovati, saj je 8. marec že mimo, brez priložnostne znamke, posvečene nežnemu spolu.

Ali veš, da...

...poznamo 170 vrst morskih psov?
...so vinsko trto gojili že v prastarih časih na področju današnje severne Perzije? Feničani so jo prenesli v Grčijo, odkoder se je razširila po ostali Evropi. Pri nas so jo vpejljali Rimljani v tretjem stoletju, in

sicer na Štajerskem in v Sremu. V Srednjem veku smo Slovenci gojili vinsko trto tudi tam, kjer je danes ni več, na primer v okolici Bleda.

...je največji jugoslovanski otok Krk. Meri 408 kvadratnih kilometrov.
...si vžigalice stare komaj 100 let?

Novosti na knjižni polici

Bogomil Gerlanc: Naši besedniki

Priročnik, izdala založba Mladinska knjiga v Ljubljani 1975, brošura, 116 strani.

Priročna knjiga, v kateri bi bili poleg slik naših pesnikov in pisateljev tudi splošni podatki o njih življenju in delu, je bila za učence in šole že dolgo zaželjena. Sedaj, ko je na razpolago že kar bogata zbirka slik, ki so temeljni del takega priročnika, je bilo mogoče založbi zasnovati to izdajo, ki obsega tiste predstavnike slovenskega slovstva, s katerimi se najpogosteje srečujemo. Tako so v knjigi zbrani opisi in slike tvorcev slovenske besedne ustvarjalnosti od začetka do danes.

Knjiga »Naši besedniki« je sestavljena iz dveh delov: besedni in slikovni. V besednem delu so na začetku trije zapisi naše besede, ki je živela med ljudstvom že davno pred natisom prve slovenske knjige. Sledijo nato imena pesnikov in pisateljev po abecednem redu, njihovi najosnovnejši življenjski podatki, opredelitev dejavnosti in opis njihovega dela v časovnem zaporedju. V priročniku so tudi številne slike. Za hitro orientacijo med besednim in slikovnim gradivom je v besedilu navedena tudi stran, kjer je slika. Tudi skupno, zelo pregledno kazalo za besedni in slikovni del olajša uporabnost knjige, ki jo zlasti priporočamo šolarjem in učiteljstvu za pouk in učenje bodisi v šoli, kot doma, saj bo tako vedno pri roki knjiga z najosnovnejšimi podatki naših starejših in mlajših pesnikov in pisateljev, predvsem

takih, ki pišejo za mladino. Priročnik lahko kupite v Tržaški knjigarni v Trstu.

Gremo v gledališče

Adrijan Rustja

Bertold Brecht: Izjema in pravilo

ČLOVEK ČLOVEKU ČLOVEK je misel Bertolda Brechta, velikega nemškega pesnika in dramatika, rojenega 10. februarja 1898 v Augsburgu, ki jo je svojemu občinstvu

posredovalo Slovensko amatersko gledališče v Trstu z uprizoritvijo poučne igre v devetih slikah IZJEMA IN PRAVILO (Die Ausnahme und die Regel), napisane 1930. leta.

O Brechtovi filozofiji in reformi gledališkega izraza je bilo mnogo napisano, zato zelo na kratko.

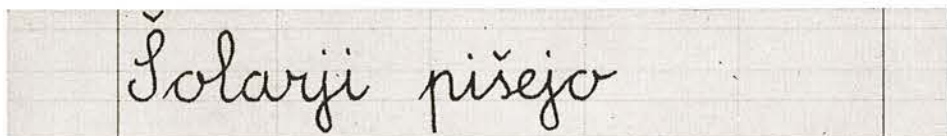
Brechtovo epsko gledališče s teorijo igralskega izraza je grajeno na principu odtujevanja. Kaj to pomeni? Po Brechtu se igralec ne sme identificirati z likom, ki ga predstavlja gledalcem. Igralec se ne sme vživljati, niti ustvarjati iluzije vživljanja. Temu se mora ogibati in ostati izven tega, da bi se gledalec moral neprestano zavedati, da je samo v gledališču in da vse to, kar vidi na odru, se v resnici ne dogaja, temveč se samo prikazuje. V Brechtovem gledališču ni očiščenja v smislu dramskega gledališča, temveč racionalna osveščenost.

Teme njegovih del mu kot otroške pravljice služijo za dialektično kritiko družbe: obsodba kolonializma (Mož je mož), ostra satira na grabežljivost kapitalističnega reda, zločinski nagoni porajajočega se nacizma, ki je tedaj koval zarote v družbenem podzemlju (Beraška opera), obtožba cerkvene

hierarhije (Galileo Galilei) ali socialna razlika med despotskim trgovcem in podrejenim kulijem v igri IZJEMA IN PRAVILO.

Gledalec mora oditi iz gledališča zrevo lucioniran, s trdim sklepom, da bo v vsakdanjem življenju skušal popraviti in odpraviti napake v družbi, ki mu jih je gledališka predstava predočila.

ZIMSKI ČAS

Zima je in na drevesih se lesketa ivje. Po travnikih, poljih in vinogradih je padla slana. Listje je odpadlo in cvetice so ovnele. Drevesa so začela svoje zimsko spanje. Pritisnil je mraz, zato so se tudi živali pripravile na zimo. Veverička se je umaknila v svoje duplo in tam spi. Tudi polh že trdno spi. Če se bo kdaj zbudil, se bo nahranil s plodovi, ki si jih je nabral jeseni. Srnjadi je zrasla gostejša dlaka in spremeni se je tudi njena barva. Lovci in gozdni čuvaji ji bodo v trdi zimi nastavljali krmišča. Nekatere ptice so odletele v južne kraje. To so ptice selivke. Odletele so, ker pri nas ne bi dobile hrane in bi od mraza zmrznile. Spomladi pa se spet vračajo k nam, saj je tu njih domovina. Pa se nič ne zgubijo, čeprav imajo tako dolgo pot. Orientirajo se po gorskih grebenih, morju in rekah.

Nekoč mi je babica pripovedovala, kakšne so bile zime takrat, ko je bila ona mlada. Vedno mi pripoveduje o Krišnevih, Frjenevih, Gravnarjevih in drugih oslavskih družinah. Nekoč mi je začela pripovedovati, kako je pozimi potekalo življenje med Oslavci in Podsobotinci. Oslavci so vsako jutro hodili v Slatnik in tam pripravljali snežene kepe. Kadar so prihajali na breg Podsabo-

tinci, so jih začeli obmetavati s kepami in kričati: »Podsobotinci, Klorenci! Mešejo drek v orenci, po naši poti hodijo in naše dreke lovejo. Če sjem zdi premalo, določimo še malo! Če sjem zdi prekiselo, na hrbtu je zapisano! Če sjem zdi krivica, hor v Kojskem je pravica!« Babica mi je tudi pripovedovala, da ko ni bilo snega, so Oslavci v potoku nalomili kose ledu in jih Podsobotincem metali na glave, seveda, če je bilo le mogoče. Žal pa letos ni bilo snega, pa tudi leda ne.

Kristina Knez
4. r. ŠTEVERJAN

PUSTNI TOREK

Komaj sem čakal na pustni torek. Vedel sem, da me bosta mama in očka peljala v Tržič gledat sprevod pustnih vozov. Z nami je prišla tudi nona. Ko smo prispeli v Tržič, je bilo že mnogo ljudi. Nekateri so bili oblečeni v pustne šeme. Očka se je pripravljal, da bo s filmsko kamero snemal sprevod. Čekali smo nekaj časa in nenadoma zaslišali trobentače. Vedeli smo, da se bližajo vozovi. Bili so vsi zelo lepi, meni pa je bil najbolj všeč »Paperone« z nečaki.

Ko smo se vračali domov, mi je oče pokazal veliko ladjedelnico v Tržiču. Ker je bilo še zgodaj, smo šli še v Gorico v kino. Gledali smo risani film »Robin Hood«. Bil

sem zelo vesel, a še lepše bi bilo, če bi z nami prišli tudi sestrični Loredana in Tanja.

Edi Peteani
3. r. SOVODNJE
OB SOČI

ZIMA

Ko se decembra začne zima, pride vila, ki s svojim plaščem pokrije vso pokrajino. Ta postane vsa bela in v tej beli tišini čujemo žalostno čivkanje vrabčka, ki se pritožuje, ker ne najde hrane. Dobri ljudje zato naredijo majhne lesene hišice, v katere natosijo ptičjo pičo, in vrabčki vsi veseli hlastno zobajo. V zahvalo bodo poleti uničevali mrčes.

Iz dimnikov se dviga siv dim, ki se počasi dviga v nebo in se izgublja. Pozimi je mraz in piha močna burja. Zato se oblačimo v tople obleke in se stiskamo k peči. Pod snegom počivajo polja, na katerih je kmet posejal žito, ki bo spomladi pognalo. Kmet pozimi popravlja svoje orodje.

V mestih odstranjujejo sneg s cest, da lahko vozijo avtomobili, in s pločnikov, da lahko hodijo pešci.

Zime se najbolj veselijo otroci, ker se lahko kepajo, sankajo in delajo snežake. Odrasli pa se smučajo. Pozimi se pripeti mnogo nesreč zaradi poledenelih cest in snežnih plazov. Mislim, da je tudi pozimi lepo, čeprav je mraz.

Franka Poropat
5. r. KOROŠCI

PUSTOVANJE

Kakor je običaj, smo tudi letos praznovali Pust. V soboto smo šli v šolo oblečeni v pustne šeme. V odmoru smo se igrali na dvorišču. Ko sem prišla domov, sem imela v laseh vse polno »koriandolov«. Na nedeljo smo imeli pustno zabavo v Kulturnem domu. Bilo je mnogo ljudi in otrok, ki so bili oblečeni v razne maske. Otroke so razdelili v šest skupin in začeli z igrami. V prvi igri smo zbijali keglje, v drugi smo skladali kocke in podobno. Jaz sem bila v skupini šmarnic. Zasedli smo četrto mesto. Vsi smo dobili enako nagrado.

V torek popoldne smo šli po vasi nabirat jajca in denar. Bila sem oblečena v Harlekina. S seboj sem vzela flavto in sem nekaj zaigrala pri vsaki hiši. Nabrali smo mnogo jajc in denarja. Zgodila se nam je tudi majhna nesreča. Koš, v katerem smo imeli jajca, nam je padel na tla in jajca so se razbila. Pobrali smo jih, kar se je dalo in jih nesli domov. Mama nam je naredila »frtaljo« s klobasami. Tako sem tudi letos preživela lep pustni dan.

Vesna Tomsič
3. r. SOVODNJE
OB SOČI

MOJA PRIJATELJICA

Moja prijateljica se imenuje Loredana. Stanuje v Rupi. Loredana je visoke postave, ima rjave oči, svetle lase, se rada uči in je zelo natančna. V učilnici sediva skupaj. Z Loredano se radi skupaj igrava. Jaz ne hodim k njej domov, ampak se srečujeva v šoli. Moja prijateljica ima rojstni dan v novembru.

Lorena Gulin
3. r. SOVODNJE
OB SOČI

PUST

Pust prihaja v našo vas, ves pobarvan je do las. Dolgo krilo do petá in klobuk na glavi ima. Nos debel mu kar štrli. Usta rdeča, kakor kri, v desni roki nosi koš, z levo prosi velik groš. Skače, pleše, se vrti, iz hiše se mu me mudi. Z vincem trebuh si polni, gospodinji koš molí! Jajc, slanine in klobas domov prinese poln jerbás, Gode mu trobenta, bas, z njim vesela je vsa vas!

Martina Legiša
4. r. MAVHINJE

MOJ DOM

Moj dom je v Rupi. Zraven hiše je letališče, zato večkrat gledam letala in padalce. Hišo smo zgradili pred štirimi leti. Je velika in ima velika okna. Zunaj so stopnice, ki peljejo v prvo nadstropje. Zgoraj je balkon, po katerem grem v stanovanje. Okrog hiše je vrt, na katerem raste trava. Na travniku so nasejana drevesa in cvetice. Za hišo raste zelenjava. V stanovanju imamo kuhinjo, tri spalne sobe, dnevno sobo, hodnik in kopalnico. V pritličju pa imamo garažo in klet. Vesela sem, ker imam svoj dom.

Loredana Peteani
3. r. SOVODNJE
OB SOČI

PUST V BOLJUNCU

V Boljuncu imamo navado, da se za pust oblečemo v šeme. Vsa leta smo pust praznovali tudi v šoli, letos pa ga nismo, ker je bil tisti dan državni praznik. Zato smo pustovali po vsej vasi in po domovih. Nekateri otročiči so se nekaterih šem balí, ker so bile nekatere šeme zelo grde. Morda pa so otročiči boječi.

Magda Švara
4. r. BOLJUNEC

PUST

V soboto sem šel na Opčine gledat pustne vozove. Zelo so mi bili všeč. V Kulturnem domu je bilo v nedeljo pustno raja-

nje. Bilo je mnogo mask. Vsi smo plesali in se igrali. Bil sem oblečen v šerifa. Na odru so igrali pajaci in Jurček.

Marko Saksida
2. r. KATINARA

PUSTNI ČAS

Meni je pustni čas všeč. Na pustno soboto sem šel na Opčine gledat pustne vozove. Na vozovih so godci igrali vesele pesmi. Bil sem zelo zadovoljen, ker sem videl mnogo ošemljenih otrok.

Damjan Glavina
2. r. KATINARA

PUST NA OPČINAH

V soboto smo šli gledat pustne vozove na Opčine. Meni je bil všeč voz, na katerem so bili zdravniki, ki so operirali nogo velikana. Moji sestri so bili všeč vsi vozovi, na katerih so bili lepi prizori.

Tatjana Lenardon
2. r. KATINARA

PUST V LONJERJU

Pust v Lonjerju ni bil tak kakor druga leta. Bilo je malo šem. Na nedeljo in ponedeljek so šeme hodile po hišah. Nabirale so pomaranče, jabolka, denar in drugo. Nekatere so bile lepo našemljene.

Viljam Lorenzi
2. r. KATINARA

PUST, TA PUST PRESNETI...

Pust je res presneti. Vsako leto v pustnem času se otroci in tudi odrasli radi našemijo in hodijo naokoli nagajat. V mestih so navadno sprevodi pustnih voz, ki jih spremljajo godbe. Po zraku letijo raznobarni trakovi, balončki in »koriandoli«. Na pločnikih je prava gneča ljudi in vsi bi hoteli videti pustne šeme. Ljudje se smejejo, vriskajo, piskajo in streljajo. Vsi so veseli in dobre volje.

Po vaseh hodijo pustne šeme s harmoniko od hiše do hiše in nabirajo jajca. Tudi jaz in sosedada Adele sva se našemili in hodili po vasi nabirat jajca. Gospa Adele je bila res smešna. Imela je črno haljo s kapuco, na halji pa prišite pentlje raznih barv. Nabrali sva nekaj jajc, bonbonov, sadja in eno klobaso. Ko sem se naveličala hoditi od hiše do hiše, sem šla domov. Gospa Adele pa je ostala sama in hodila od hiše do hiše do poznega večera.

Gabrijela Basezzi
4. r. ŽAVLJE

MUHE

Tonček je bil doma s kmetov. Imeli so velika gospodarska poslopja, mnogo njiv in živine. Tam kjer je živina, je tudi dosti muh. Na večer je prišel oče domov. Tonček se je tedaj pohvalil, da je čez dan ubil devet muh in sicer pet ženskega in štiri moškega spola. Očka najprej pohvali sina, nato pa ga

začuden vpraša: »Kako veš, katere muhe so bile ženskega in katere moškega spola?« Tonček pa odgovori, da je pet muh sedelo na ogledalu, štiri pa na steklenici vina.

Magda Grgič
3. r. SV. IVAN

ZAKLALI SO PRAŠIČA

Pred dvema tednoma sem šel k babici gledat, kako so zaklali prašiča. Najprej smo čakali klavca. Ko je ta prišel, je prašiča zaklal. Potem so prašiču vlili vrelo vodo na hrbet in mu strgali ščetine. Prašiča so potem razrezali na kose in babica je naredila ražnjiče. Teh smo se najedli. Povsod se je širil prijeten vonj. Bilo nas je mnogo. Drugi dan so delali klobase.

Kadar koljemo prašiče, smo vsi veseli. Za vse nas je tak dan domači praznik.

Karlo Kalc
3. r. SV. ANA

NAŠ MUCEK

Naš mucek je rdečkaste barve, zato mu pravimo Rdečko. Po trebuhu, gobčku in tačkah je ves bel. Je precej divji. Božam ga lahko samo takrat, kadar mu ponujam meso. Kadar ga zaprem, začne glasno mijavkati. Moram ga izpustiti, sicer postane nevaren. Večkrat prinese domov kako miš. Z njo se samo zabava. Potem pride mala mucka, zagrablji miš in zbeži. Kadar prihajam iz šole domov, mi priteče naproti. Skače okoli avta, ker misli, da mu bomo dali kaj za zob. Imam ga rad.

Ivo Tull
4. r. BOLJUNE

V MUZEJU

Pred dnevi nas je učiteljica peljala v muzej. Na postaji smo stopili na avtobus in se odpeljali. Izstopili smo in po kratki hoji prišli do muzeja. Muzej so popravljali, zato je bilo malo ljudi. Prišli smo po stopnicah in stopili v neko dvorano. Videli smo prvo stvar in se močno prestrašili. Bilo je okostje velikanskega afriškega slona, na zidu pa je viselo njegovo uho. Šli smo potem v drugo dvorano, kjer je bila razstavljena morska favna. Tam smo videli prelepe školjke, spužve in korale. Školjke so bile vseh oblik, vrst in barv ter lepo osnažene. Spužve so stale v obliki antene. Korali so bili rdeči, črni in beli. Sošolčeva mama je povedala, da korali lahko zadržijo človeka in ga ne izpustijo. Na zidu je bil obešen velik morski pes. Na drugih policah so bile ribe vseh vrst. V okviru je ležal velik morski hudič. Poleg tega je bilo razobešenih mnogo morskih psov in riba kladivo ter riba luna.

V drugi dvorani so bile lobanje šestih človeških ras. Tam sta bili tudi okostji ženske in moškega ter razni ostanke, ki so jih našli v deželi Furlaniji Julijski krajini. V naslednji dvorani so bile mumije z ostan-

Zapojmo veselo

Stana Vinšek

ŽIVAHNO - PRIPOVEDOVAJE

RAČKA

JANEZ BITENC

ki človeških teles. V pritličju smo si ogledali ostanke jamarjev in živali, ki so jih našli v Škocijanskih jamah. Ogledali smo si tudi minerale vseh vrst. Videl sem tudi slike rož. Tako se je končal naš obisk v muzeju.

Marko Jagodić
3. r. ROJAN

NA IZLETU

S šolskim avtobusom smo se odpeljali na izlet v Čampore. Iz Čampor sem videla morje, kjer so bile zasidrane ladje. Pogled je segal do Socerba in Bazovice. Zraven

stare cerkve v Čamporah je pokopališče. Na pokopališču je mnogo grobov. Tam rastejo tudi ciprese. Ogledali smo si staro cerkev. Streho držijo debela bruna. Na oltarju stoji Marija z Juzuščkom v naročju. Okoli cerkve je obzidje.

Avtobus nas je popeljal do starega miljskega gradu. Ogledali smo si ga samo od zunaj, vstopiti nismo mogli, ker v njem stanujejo ljudje. Videli smo tudi ribarnico, občinsko hišo in staro cerkev v Miljah.

Luiza Antoni
3. r. ŽAVLJE

PRI PRIJATELJU

Imam dosti prijateljev. Najraje imam bratranca Stefana. Stefan ima psa, ki je zelo hud. Ima tudi kokoši. Mama mi ne dovoli, da bi stalno hodil k njemu. Zelo sem vesel, kadar ga obiščem. Tedaj rada loviva kokoši, potem pa jim ponujava zrnje in travo. Kokoši pa se naju bojijo. Če jim odpade kakšno pero, se z njim okrasiva in tuliva kot Indijanca. To je veselje!

Rihard Sluga
3. r. SV. ANA

NA OBISKU PRI SORODNIKI

Večkrat hodim na obiske v Vreme. Tam imajo sorodniki mnogo živali: tri prašiče, dva majhna in velikega, krave in kokoši. Za božične praznike so zaklali velikega prašiča. Bilo mi je žal, ker nisem videla, kako prašiča koljejo. Zadnjič ko sem bila v Vremah, so spustili prašičke na vrt, da bi se pasli. Z bratom sva bežala. Včasih pridejo tudi sestrične in takrat se igramo na senu. V hlevu so krave in kjer so krave, je tudi seno. Tam je tudi voz. Mi se povzpemo na voz in se nato spuščamo po senu navzdol. Vsakokrat, ko grem v Vreme, sem vesela.

Martina Grahonja
3. r. SV. ANA

PRIJATELJICA

Imam mnogo prijateljic: Marino, Martino in Marto. Najraje imam Marino. Vedno se igrava mamici. Ona hoče vedno igrati cirkus. Meni pa ugaja igra mamic. Marina je zelo visoka, ima črne lase in hodi v drugi razred. Včeraj sva šli v trgovino skupaj. Jaz sem hotela nositi torbo in ona tudi, zato sva se sporekli. Tedaj je prišla v trgovino moja mama. Tako torbe nisva nesli medve, temveč ona. Doma sva nadaljevali igro. Jaz nisem hotela igrati cirkusa, Marina pa da. Potem sva igrali mamici. Bila sem zelo vesela, ona pa ne in se je dolgočasila. Tako je minil dan. Pozdravili sva se in odšli domov.

Tatjana Usenich
3. r. SV. ANA

V MESTU

Stanujem v okolici, in sicer na Kolonkovcu. Rad gledam izložbe, zato hodim rad v mesto. Kadar grem mimo izložb, se ustavim in si jih ogledam. Najbolj se bojim avtomobilov. Včeraj sem v mestu videl nesrečo. V trgovini Upim rad hodim na premične stopnice. Najrajši pa stanujem v okolici, ker tam lahko skačem po travnikih.

Andrej Debelis
3. r. SV. ANA

V ODMORU

V šolskem odmoru se radi igramo vojno. Punčke nas lovijo, mi pa zmagamo. Zadnjič so mene skoraj raztrgali, ko so me fantki prijeli z desne, punčke pa z leve strani. Na

srečo se je Fabij vrgel name in tedaj so punčke zbežale kot miši. Doma so me bolele vse kosti.

Niki Filipovič

4. r. OPCINE

NORICE

V začetku februarja sem zbolel. Imel sem norice. Verjetno sem si jih nalezl od sošolk Tanje in Tamare, ki sta prvi zboleli v našem razredu. Doma ni bilo lepo, ker nisem smel ven. Zelo sem bil žalosten in sem samo sitnaril. Ko sem jaz ozdravel, je zbolel moj brat. On ima večje izpuščaje, kot sem jih imel jaz. Doma se igra, čita, riše in nagaja. Ko se skupaj igrava, je velik živ - živ. Upam, da bo kmalu ozdravel, da se bova spet lovila in tekala po travnikih.

Aleksander Gruden
4. r. PROSEK

KLJUČI

Oče mi je ukazal, naj grem odpret dvoriščna vrata, ker so imeli priti smetarji. Pobral sem cel šop ključev, tudi tistega od stanovanja, in jih vtaknil v žep. Odprl sem vrata na dvorišču in se napolil nato v šolo. V šoli smo ravnokar brali iz Galeba, ko je na vrata potrkal sošolec iz petega razreda in mi povedal, da me kliče neka gospa. Zunaj je bila naša pomočnica Angelca in me vprašala po ključih. Doma niso mogli v stanovanje. Jaz pa sem se vrnil v razred in bral dalje.

Marko Danieli
4. r. PROSEK

MOJ PROSTI DAN

Včeraj ni bilo pouka, ker so imeli učiteljice seminar v Kulturnem domu. Tudi v četrtek in petek ne bo pouka. Ko sem to povedala mami, ni bila prav nič vesela. Dopoldne sem bila doma. Oče je bil v shrambi, ker je bilo tam vse narobe in je mora! pospravljati. Jaz sem pisala nalogo in istočasno klepetala z bratom Erikom in sestro Liviano. Potem sem z Erikom in očetom šla na travnik grabit travo. Kasneje sem se z Erikom igrala na sosedovem travniku, ko sem naenkrat zagledala vijolice. Potrgala sem jih, se vrnila domov in mama je bila zelo vesela šopka. Vijolice je skupaj z drugimi cveticami dala v majhno vazo. Spet sem hotela na travnik, a je bilo že kosilo na mizi. Popoldne sem spet šla trgat vijolice. Upam, da bo tudi v četrtek in petek lepo vreme, da bom smela ven. Če ni šole in je vreme grdo, je zelo žalostno.

Ingrid Zorn
4. r. PROSEK

SOŠČEVA HIŠA

Soščevo hišo so že popravili. Vsi Kontovelci in Prosečani smo zadovoljni. Ravno za februar so domačini pripravili kar dve igri. Preteklo nedeljo sem šel gledat igro v Soščevo hišo. Ko sem prišel tja ob petih,

je bilo že vse polno ljudi. Poiskal sem stolico in sedel k svojemu prijatelju Petru. Potem je zazvonilo enkrat, dvakrat in trikrat. Igra se je pričela. Bila je zelo lepa. Tudi babica je rekla, da so vsi zaigrali zelo lepo. Naslov igre je bil: »Kako čuden par«. Bila je zelo zabavna, da smo se vsi od srca nasmejali.

Aleksej Pertot
4. r. PROSEK

KOŠARKARSKA TEKMA

Na kontovelskem košarkarskem igrišču je bila v nedeljo popoldne tekma med ekipama Kontovela in Arte. Še pred tekmo so mi otroci pobrali stare železne škatle in začeli navijati za Kontovel. Sprva so bili boljši Artenci. Vsakokrat ko so bili pod košem, smo ropotali in žigjali na vso moč. Kakšenkrat je pomagalo, večkrat pa ne. Navijali smo več kot samo mogli, a prvi polčas se je zaključil njim v prid. Med počitkom smo se bolje organizirali, kako bomo ropotali.

Prišel se je drugi polčas. Začeli smo močnejše ropotati. Res je pomagalo. Kontovelci so se zbrali in opogumili in kmalu prešli v vodstvo za nekaj točk. Ko je bila tekma na višku, pa me je prišla iskat mama, in moral sem domov. Bil sem žalosten, a moral sem ubogati.

Dejan Danieli
4. r. PROSEK

ZNANILCI POMLADI

Starka zima letos ni bila prav nič huda. Prav te dni sem namreč v šolo prinesla prve znanilce pomladi, ki so že pokukali iz zemlje. Trobentica je lepa, saj je tako zelo rumena kakor zlat cekin. Ima nazobčane cvetne lističe, njene koreninice pa so rjave in dolge in se precej širijo v zemlji. Komaj zvonček prikuka iz zemlje, že se prikažejo tudi druge cvetice. In zvonček pozvanja in ob vsakem pihljaju vetra vabi pomlad. Pri zvončku prikukajo iz zemlje vsi skupaj, cvet in lističi. Cvet je bel, listi suličasti, čebulica pa rjava.

Vijolica ima pet venčnih listov, dva zgoraj in tri spodaj. Ti listi so srčasti in temnozeleni. Kratke koreninice srkajo hrano iz zemlje. V velikih gozdovih cvete črni teloh. Teloh raste pod snegom. Koreninice so strupene. Pri nas raste zeleni teloh, ker ima zelen cvet. Tudi mačice so se že prikazale. Vrba je namreč začela cveteti.

Tudi v šoli imamo košček pomladi. V vazah imamo prve pomladanske cvetice. Že cvetijo hijacinte, ki zelo opojno diše. Vse to cvetje nam naznanja, da bo pomlad kmalu prišla v deželo. Še najprej se bo oglasila na sončnih gričih naših Brd.

Klavdija Terpin
4. r. ŠTEVERJAN

BRESKOV CVET

Pred dnevi je Mirjam prinesla v šolo šop cvetočih breskovih vej. Ko je prišla v šolo, je bila vsa vesela, ker je mislila, da bo razveselila učiteljico. Ko pa jih je učiteljica zagledala, jo je naglo vprašala, kjer jih je odlomila. Mirjam je povedala, da jih ji je dal ded. On pa ve, da se tiste veje lahko obrežejo. Na vejah so bili tudi drobni popki. Učiteljica nam je dejala, naj opazujemo popke. Vsak dan so postajali večji. Danes pa so se razpočili v cvet. Cvetni listi so rožnate barve in vseh je pet. Cvet ima pestič in več prašnikov. Lomljenje vej s cvetovi je prepovedano in gozdni čuvaji naprtijo globo, če te zasačijo. Cvetje sadnih dreves naznanja pomlad.

Igor Bogatec
3. r. SESLJAN

BOLJUNŠKA JAMICA IN PERICE

Moja babica Antonija Alberti, ki je stara 77 let, mi je povedala pesmico o nekdanjih boljunški pericah, ki so nekoč prale perilo za tržaško gospodo. Pesmica se glasi:

Tam v Boljuncu, kraj vasi,
na Jami vodica šumi,
tam sta pralnici kar dve,
kjer perejo perice vse.

V zvoniku ura bije tri,
perice naše gor zbudi,
na Jamo vsaka pohiti,
da boljši prostor si dobi.

Ko sonce pride čez goré,
na Jamici vse živo je,
v grmu kos zažvrgoli,
vsem dobro jutro zaželi.

V vodi ribe plavajo,
perice vse pozdravljajo,
nad njimi slavčki žvrgole,
da se perice veselé.

Krog njih metuljčki frfolé,
da potna čela jim hlade,
škrjanček v travici skaklja,
pericam se na glas smehlja.

»Kakšno smo pa tud' dejale,
srčno se ji nasmejale,
tedaj ves trud, vse težave
dol po vodi smo poslale!«

Ko se zvečer zvon oglasi,
peric na Jamici več ni.
Tja pride le še netopir,
na Jami spet zavlada mir.

»Bila je to resnica,
ko bila sem perica,
zdaj v vsaki hiši stroj brenči,
perica zjutraj sladko spi.

Marina Antoni
5. r. BOLJUNEC

Urednikova pošta

Nestrpno čakam vaše osnutke za platnici, ki bosta v prihodnjem letu krasili revijo Galeb. Pomnite, da zapade rok za oddajo izdelkov v nekaj dneh, zato morate pohiteti in osnutke čimprej poslati, če tega doslej niste še storili. Pa ne pozabite napisati gesla na zaprto kuverto, v katero zalepite listek z vašim imenom, priimkom, razredom in šolo.

* * *

Dragi Suzana in Ines Škabar, učenki 5. razreda osnovne šole na Repentabru. Vajinih pustnih zgodbic nisem objavil, ker sta bili zelo podobni Sitarjevi zgodbici »Papirnatih srčki«, objavljeni v četrti številki Galeba. Sicer sem zadovoljen, ker ugotavljam, da pridno prebirata Galeb, nisem pa prav nič vesel, ko opažam, da iz njega tudi prepri-

sujeta. Potrudili sta se le toliko, da sta zamenjali imena, vsebina in misel pa sta ostali isti kot v »Papirnatih srčkih«. Takemu posnemanju pravimo plagiat in je po zakonu kaznivo. Drugič vama bom rad objavil spise in zgodbice, morajo pa biti izvirne.

* * *

Marini Alberti, učenki 5. razreda v Boljuncu, pa tole sporočilo: pesmico o boljunških pericah sem rad objavil, ker izpričuje stare običaje, ki se dandanes žal izgubljajo. Seveda sem pesmico nekoliko izpilil in popravil, da je bolj tekoča. Imam samo eno pripombo: na Jami ali Jamici pišemo z veliko začetnico, ker se samostalnik nanaša na določen kraj v Boljuncu in ne na jamo v smislu zemeljske votline ali špranje.

* * *

MOJA POT DO ŠOLE

Moja pot do šole ni prav dolga, a je lepa. Kadar hodim v šolo, hodim skozi park, kjer so klopce. Na klopcah sedijo starčki. Če je dan mrzel, je v parku slana. V parku je bazenček, v katerem so ribice. Pozimi ribic ni.

Tudi otroci se tam lahko zabavajo. Imamo gugalnico in drsališče. Zjutraj jih ni, ker so vsi v šoli, pridejo pa popoldne. Med potjo srečam tudi mnogo vozil: avtomobile, kolesa, motorna kolesa in tovornjake. Gledam tudi šolarje, kako hitijo, da ne bi zamudili pouk. Tedaj trgovci odpirajo svoje trgovine. Ko grem po Korzu, vidim tudi avtobuse. Po tej ulici drvi toliko avtomobilov, da se mi kar meša v glavi. Tam je tudi bencinska črpalka. Grem še mimo izložb in kmalu se znajdem pred šolo.

Sonja Lutman
4. r. GORICA

KOKOŠKA PRIPOVEDUJE

Rodila sem se v revnem kurniku. Mama koklja je pod peruti grela ducat jajc. V enem izmed njih sem bila jaz. Ko sem zagledala sonce, je mama zelo skrbela zame. Ko sem dorasla, sem se sprehajala z bratci in sestricami. Nekoč ko smo hodili po dvorišču za mamo kokoško, sta bratca našla črvička. Nenadoma so pritekli še drugi, ker sta videla, kako se onadva mastita. Mati je

medtem šla dalje in ko je slišala tak hrušč, nas je poklicala. Jaz sem se bala petelina, a na to sem kmalu pozabila, ker sem ugotovila, da je nam kokoškam zelo potreben.

Nekoč, ko smo se pasle, nas je petelin naglo poklical k malici. Drugič nas je spet poklical, ker nam je preti nevarnost. Ko smo se zatekle v kurnik, smo opazile kragulja.

Po treh mesecih mi je gospodinja menjala ime. Zaradi moje barve me je imenovala Putka Rjavka. Nekoč so me hvalile sestre in gospodinja. Pod menoj se je grelo majhno jajce, moje prvo jajce. Zelo sem bila srečna in ponosna. Gospodinja še sedaj hrani to jajce za spomin. Nekoč je petelin začel prestrašeno kikirikati, vendar ga moja mlajša sestra ni poslušala. Ves kurnik je gledal, kako se je orel spuščal, in nazadnje se je zgodilo, kar smo vsi pričakovali. Nekaj minut kasneje je krvoločna ptica v krempljih že nosila našo sestro.

Danes zjutraj sem zagledala tujo mačko. Priznam, da sem se prestrašila. V nekaj urah pa je postala moja najboljša prijateljica.

Elizabeta Fischer
3. r. DONADONI

JESENI V GOZDU

Jeseni so se gozdovi oblekli z raznobarvnim plaščem. Listje je odpadlo in živali

Nikiju Filipoviču, učencu 4. razreda šole na Opčinah, se iskreno zahvaljujem za poslana velikonočna voščila in za lepo risbo. Izkoriščam priložnost, da ti voščila vračam, obenem pa voščim vesele praznike tudi tvojim staršem, učiteljem in sošolcem.

* * *

Kadar raznašam Galeb po šolah, se tu pa tam kdo pritožuje, da njegovega imena ni med reševalci križank, ali pa ni objavljen dopis, ki ga je bil poslal. Dragi šolarji, temu ste krivi sami. Dogaja se namreč, da mi v zadnjem trenutku pošiljate rešitve in dopise in sicer tri ali štiri dni pred izidom nove številke Galeba (o tem priča datum poštnega pečata). Zavedati se morate, da moram material za novo številko Galeba z vključno vašimi dopisi pripraviti več kot dva tedna pred izidom nove številke. V zadnjih dneh se torej ne da nič več spremeniti, kar je tiskano, je pač natiskano in ni mogoče nič več dodati. Vaša zakasnela pisma morajo

zato počakati na naslednjo številko. Sicer na zadnji strani platnic jasno piše, da morate rešitve poslati čimprej, to pomeni, da jih je treba poslati v nekaj dneh po prejemu Galeba in ne po nekaj tednih. Isto seveda velja tudi za dopise.

* * *

Spet sem dobil pismo s pravilnimi rešitvami križank in ugank, nikjer pa ni bilo imena, kdo je pismo poslal. Nisem jasno-videc in ne morem vedeti čigava so pisma, če se vanje ne podpišete. Ponavljam: napisati morate ime, priimek, razred in šolo. Če tega ne bo, vaših pisem ne bom jemal v poštev za žrebanje nagrad.

* * *

Dragi Ivan Legiša, učenec 3. razreda šole v Štivanu. Kot vesten pismonoša sem tvoje pismo s pozdravi tretjemu razredu šole v Ul. Donadoni in učiteljici Viktoriji Skok že izročil. Vsi so bili zelo veseli in se ti zahvaljujejo.

UREDNIK

PALČEK

Živel je palček z imenom Neznalček. Imel je brado do tal, a doslej ga nihče ni spoznal.

Jadranka Košuta
5. r. OPČINE

PSIČEK

Psiček z repom miglja, pride deček, eno po repu mu da, psiček zacvili: Baj! Baj! Kaj pa zdaj? Deček pred psičkom zbeži, da se za njim prav vse kadi. Psiček dečka dohiti, deček se v jarek zavalil! Tedaj je deček spoznal, da je s psičkom grdo ravnal.

Tanja Škerlavaj
5. r. OPČINE

MOJ PUSTNI TOREK

Pustni torek sem takole preživel: Zbudil sem se ob devetih zjutraj, popil malo čaja in se šel igrat z brati. Igro smo nadaljevali do poldne. Po kosilu me je mama oblekla v pustno šemo in sicer v malo punčko. Popoldne smo šli k Zlatemu pajku, kjer je bila pustna prireditev. Tam smo se mi otroci zelo zabavali. Mama je bila preoblečena v majhno deklico in je prej šla k babici iskat torbico in dolge spodnje hlače s čipkami.

Kristina Knez
4. r. ŠTEVERJAN

Kupila si je tudi dudico. Mami sta se pridružili še drugi dve gospe, ki sta prav tako bili oblečeni v deklīci. Tako našemljeni smo šli vsi po Korzu. Tam sem videl tudi pustni voz, na katerem je bilo vse polno pustnih šem. Zelo sem se zabaval, ko sem gledal razne šeme. Po sprehodu smo se vrnili domov.

Nikola Orzan
4. r. GORICA

MOJ DAN

Zjutraj se zbudim,
a večkrat, kljub maminemu opominu,
[spet zaspim.

V šolo hodim, tam se učim,
in marsikatero besedo in račun zgrešim.
Konča pouk se, takoj domov hitim,
ker lačna sem in kosilo si želim.
Da sem v šoli pridna bila, mamó

[nagovorim,
potem pa brž na vrt s psičko Kiro

[odhitim.
Ko na slovnico in račune mislim, se kar
zgrozim,
na pesmico pozabim in pozno v noč se
[učim,

zjutraj jo trikrat zaspano ponovim.
Da pesmico na pamet znam, mamici

[zagotovim,
pozajtrkujem, torbo vzamem in v šolo
[odhitim!

Sonja Levstik
5. r. OPČINE

NA KMETIJI V REPNU

Nekega dne smo z učiteljico šli na obisk k Jakopinovim. Bil je lep, sončen dan. Pred hišo smo gospodarju postavili nekaj vprašanj in ga zaprosili, če nam bi razkazal kmetijo. Gospodar Purič nas je peljal v hlev in nam pokazal krave. V kotu je bil tudi dve uri star teliček. Videli smo tudi posteljico, ki jo krava izkoti.

Gospodar Purič nas je potem spremljal v hram. Šli smo potem skozi druga vrata in prišli v vinsko klet. Tam smo videli dvanajst sodov in pet pletenk. Vprašali smo, koliko vina so pridelali. Tam je bila tudi stiskalnica za grozdje.

Vrnili smo se na dvorišče. Prosili smo, če nam dajo vsakemu eno repo, in kmet nam jo je dal. Kmalu smo se poslovili. Ko smo odhajali, smo šli mimo zadnjega dvorišča. Tam so bile kokoši in čebele. Morali smo spet v šolo.

Klavdij Purič
4. r. REPENTABOR

MOJ DED PARTIZAN

Leta 1943 je bila vojna, ki se je končala prvega maja 1945. Moj ded je bil pri partizanih. Skrivati so se morali po gozdovih. Mučila sta jih mraz in lakota. Žene so jim prinašale hrano. Tudi one so se morale pred Nemci skrivati. Takrat je na tisoče partiza-

nov padlo. Mojega deda so ustrelili v Trnovskem gozdu.

Igor Purič
4. r. REPENTABOR

BOŽIČNI DAN

Dan za dnem sem čakal božič. Doma smo naredili drevesce in jaslice. Ko smo končali, sem prižgal lučke. Bilo je res lepo. Tudi jaslice so bile lepe, ker sem imel samo lep mah.

Božični dan sem preživel doma s starši. Dan prej sem šel z babico k polnočnici. Tudi na božič sem šel k maši. Vreme je bilo zelo grdo. Bila je gosta megla, da sploh ni bilo videti repentabske cerkvice. Doma je bilo lepo. Mama je skuhala dobro kosilo in potem smo pili peneče vino, ki mi je zelo všeč. Rad bi bil videl, da bi bilo snežilo. Vsako leto nestrpno čakam ta praznik.

Franko Škabar
4. r. REPENTABOR

MOJA VAS

Moja vas je Nabrežina. V vasi so kamnolomi, dve železniški postaji, športno igrišče in bolnica. Moja vas je zelo stara in nekateri hiše so stare več kot dvesto let. Na trgu je cerkev sv. Roka, spomenik padlim junakom v zadnji vojni in trgovine. Vas se razprostira na breg ob morju. Najbolj mi je všeč stari del Nabrežine. V Nabrežini je rojstna hiša pesnika Iga Grudna.

Mitja Devetak
3. r. NABREŽINA

PRVI ZVONČKI

Vsako leto presadimo božično smreko na vrt. Letos imamo na vrtu že pet smrek. Tam so v zemlji tudi čebulice zvončkov. Pod lansko smreko so že pokukali zvončki. Otroci smo jih zagledali, ko so bili že visoki. Tedaj sem pomislil, da se bliža pomlad. Tisti dan, ko so zvončki zacveteli je brila burja, ko pa sem jih gledal, sem mislil na sonce in ne na burjo.

Za zvončki cvetijo trobentice, žafrančki in kmalu nas bodo veselili tulipani s svojimi živimi barvami.

Niko Kojanec
3. r. NABREŽINA

MOJ PSIČEK

Nekega dne smo šli na obisk k teti Mariji. Pri teti so imeli psičke, ki jih je psica ravno tedaj skotila. Enega je teta dala meni. Všeč mi je bilo ime Rasti, zato sem ga tako imenovala. Prinesla sem ga domov in mu dala mleka.

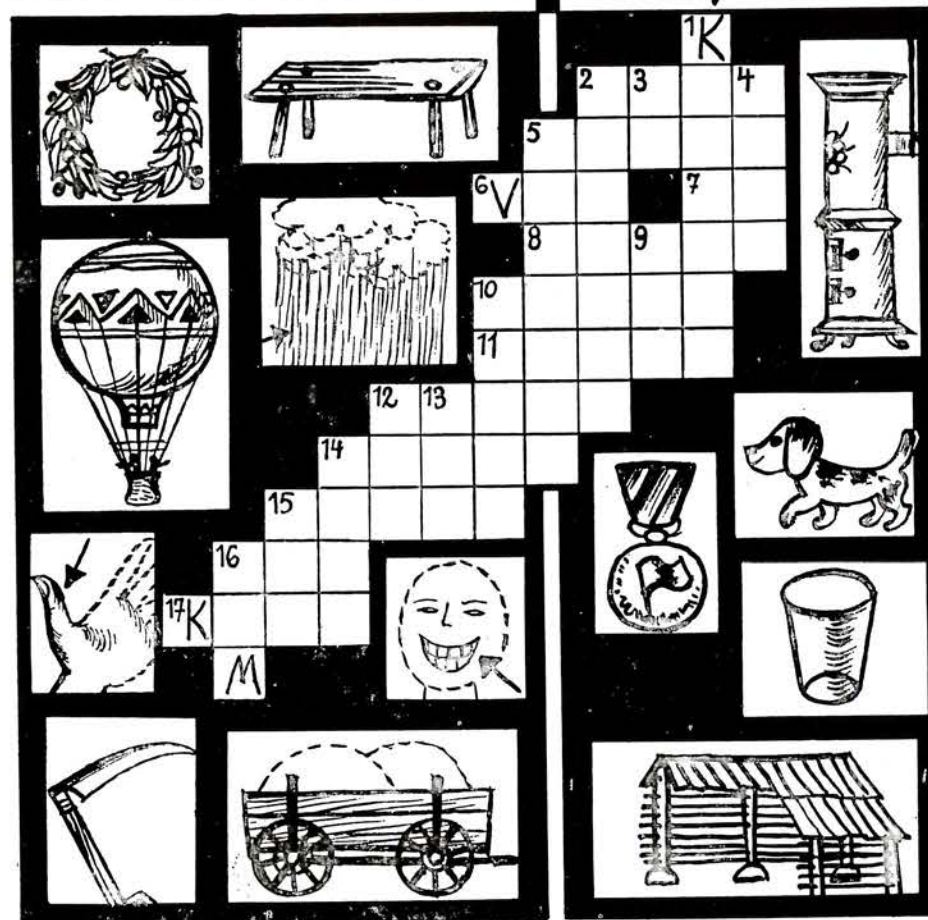
Psiček je začel rasti in sedaj je že precej velik. Postal je »lušen«, vesel in se rad igra. Po hrbtu je rjav, po trebuhu pa bel. Vsak teden ga okopam, zato vedno lepo diši. Imam ga zelo rada in tudi on mene.

Lucija Meot
3. r. NABREŽINA

Za listre glave

KOMBINIRANA KRIŽANKA

vodoravno: navpično:

Večina besed je prikazanih likovno, za ostale pa je opis naslednji:

Vodoravno: 5. zelo velike posode, 7. kratica za avtonomna pokrajina, 11. prizorišče v cirkusu, 15. žig, štampiljka.

Navpično: 3. kratica za Ljudska tehnika, 4. deli vodovodne napeljave 9. nakazilo, 10. ples v gledališču, plesalci in plesalke v gledališču, 13. žensko ime, 14. vhodni prostor v stavbi, avla, 16. rodna hiša.

TRI POSETNICE

TEA JULIČIČ

NIKO HOZTEB

ACE LEJT

Prva je zaposlena v šoli, drugi v bolnici, tretji se ukvarja z avioni. Kaj so po poklicu?

REŠITVE UGANK IZ 5. ŠTEVILKE

SLIKOVNA UGANKA - Papiga, Atlančik, revolver, Indijanec, zebra. V prvi in drugi navpični vrsti dobiš imeni: Pariz in Atene.

MAGIČNI KVADRAT - **Vodoravno in navpično:** 1. lipa, 2. Ivan, 3. park, 4. Anka.

TRI POSETNICE - Trije moški, ki imajo opravka z umetnostjo, so: dirigent, umetnik in harmonikar.

REBUS - Kolo N (v)ija(k) - Kolonija.

Rešitve ugank pošljite čimprej na Uredništvo GALEBA: Lojze Abram, Ul. G. Amendola 12 - 34134 Trst.

REŠITVE SO POSLALI: Vesna Vodopivec, Andrej Pahor, Egon Doljak, Andrej Milič, Mitja Zaccaria, Edi Knez, Marko Rebula, Robert Briščik, Vesna Škrli, Jan Bitežnik, Sandra Milič, Darij Antoni, Nives Milič, Katja Frančeškin, Irena Milič, Nežica Milič, David Geri, Bogdan Castellani, Elena Škabar, Katja Guštin, Darja Samar, Pavla Živic, Tanja Gruden, Elena Purič, Mirjam Rebula, Lucijan Colja, Igor Milič, Mara Petrinčič, Sonja Dagli, Jožica Gherlani, Andrej Bizjak, Damijan Milič, Sergij Markuža, Adrijan Gruden, Aleks Ostruška, Magda Milič, Sandor Sedmak, Tanja Furlan, Boris Dolliani, 3., 4. in 5. r. ZGONIK. Luiza Antoni, Katerina Živic, Irena Croatini, Lilijana Umek, Damijana Colarich, 3. r. ŽAVLJE. Ivan Perčič, Niki Filipovič, Silvija Unušič, Damijana Benčina, Monika Sosič, Pavel Kalc, Sergij Sosič, David Vidali, Peter Kuk, Jadranka Košuta, Nasta Gori, Valentina Vidau, Kristina Kovačič, Tanja Škerlavaj, Sonja Levstik, 2., 4. in 5. r. OPČINE. Jožica Hlede, Klavdija Terpin, 4. r. ŠTEVERJAN. Aleksander Zobec, Dimitrij Vecchiet, Sabina Salvi, Erika Zobec, Silva Zobec, Nadja Zeriali, 2., 3. in 4. r. BORŠT. Ivana Gerdol, Maja Ukmar, Pavel Volk, Andrej Furlan, Borut Pahor, Jasna Corrado, Irena Kebar, Marko Počakaj, Matija Betocchi, Boris Paoli, Andrej Budin, Elizabeta Fischer, Erika Sternar, Andrej Piščanc, Vanja Jogan, Igor Gombač, Danjela Žetko, Patricija Grižon, Elena Maver, Gabrijela Zadnik, Ana Čepar, Edo Starc Albi, Patricija Orel, Ada Močnik, 3., 4. in 5. r. DONADONI. Tiziana Vescovi, Rossana Ferletič, 5. r. DOBERDOB. Andrej Pangos, Marko Golemac, Elvino Martinis, Mitja Devetak, Niko Pertot, Franka Slavec, 3. in 4. r. NABREŽINA. Samo Veble, KRIŽ. Katja Milli, 3. r. J.V. FRANČIŠEK. Marko Jagodic, Sandi Slama, 3. r. ROJAN. Ivan Legiša, Katja Legiša, 3. in 4. r. ŠTIVAN. David Čok, 3. r. KATINARA. Tatjana Čač, Anastazija Korsič, 3. in 4. r. SV. IVAN. Igor Bogatec, Ivan Rebula, 3. in 4. r. SESLJAN. Martina Legiša, 4. r. MAVHINJE. Aleksej Pertot, Korado Cuk, Andrejina Menegatti, Aleksander Gruden, Massimo Celea, Peter Micheli, Tamara Danieli, Štefan Ukmar, Peter Stocca, Livij Emilij, Peter Starc, Davorin Daneu, Marko Stocca, Karmen Menegatti, Barbara Starc, Martina Starc, 2., 4. in 5. r. PROSEK. Klavdij Purič, Igor Škabar, Franko Škabar, Valentina Škabar, Igor Purič, Patricija Purič, Suzana Škabar, Rudi Purič, Ines Škabar, Pavel Calzi, Fabij Ravbar, 4. in 5. r. REPEN-TABOR. Dorina Križman, BOLJUNEC. Klara Kozina, Silvana Sancin, Cinzia Sancin, Patricija Fontanot, Sergij Kraljič, Milojka Ota, Franko Pečar, Helena Hlabjan, Marina Corsini, Dejan Kozina, Florjan Žerjal, Elvis Hacin, 4. in 5. r. DOLINA. Natalija Grgič, 3. r. GROPAĐA. Norina Dobrila, Tanja Kuret, Igor Cijak, 4. in 5. r. RICMANJE. Vida Legiša, Robi Moimas, Andrej Kralj, Maja Milič, Valentina Frandoli, Ranko Sarđoč, Elvis Peric, 4. in 5. r. SLIVNO.

NAGRADE DOBIJO: Igor Škabar, 4. r. REPEN-TABOR. Katerina Živic, 3. r. ŽAVLJE. Anastazija Korsič, 4. r. SV. IVAN. Rossana Ferletič, 5. r. DOBERDOB. Martina Legiša, 4. r. MAVHINJE.

CENA 250 LIR